

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області (Криворізький регіон) інформує щодо податкового законодавства

Податкова знижка за навчання: які документи подаються разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платник податку на доходи фізичних осіб (далі – податок) має право на податкову знижку за наслідками звітного податкового року.

Перелік витрат, дозволених до включення до податкової знижки, визначено у п. 166.3 ст. 166 ПКУ.

До даного переліку включається сума коштів, сплачених платником податку на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти таким платником податку та/або членом його сім'ї першого ступеня споріднення та/або особи, над якою встановлено опіку чи піклування, або яку влаштовано до прийомної сім'ї, дитячого будинку сімейного типу, якщо такого платника податку призначено відповідно опікуном, піклувальником, прийомним батьком, прийомною матір'ю, батьком-вихователем, матір'ю-вихователькою (п.п. 166.3.3 п. 166.3 ст. 166 ПКУ).

Підстави для нарахування податкової знижки із зазначенням конкретних сум відображаються платником податку у річній податковій декларації, яка подається по 31 грудня включно наступного за звітним податкового року (п.п. 166.1.2 п. 166.1 ст. 166 ПКУ).

Згідно з п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ до податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх покупця (отримувача)), а також копіями договорів за їх наявності в яких обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк оплати за такі товари (роботи, послуги).

Копії зазначених у п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ документів (крім електронних розрахункових документів) надаються разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи, а оригінали цих документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником податку протягом строку давності, встановленого ПКУ (абзац перший п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

У разі якщо відповідні витрати підтверджені електронним розрахунковим документом, платник податків зазначає в податковій декларації лише реквізити електронного розрахункового документа (абзац другий п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Для документального підтвердження витрат, що включаються до податкової знижки, контролюючий орган не має права вимагати від платника податку надання документів та/або їх копій, які містяться в автоматизованих інформаційних і довідкових системах, реєстрах, банках (базах) даних органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, інформація з яких безоплатно отримується контролюючими органами відповідно до ПКУ та міститься в інформаційних базах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику (п.п. 166.2.3 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Суспільні відносини, що виникають у процесі реалізації конституційного права людини на освіту, прав та обов'язків фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у реалізації цього права регулює Закон України від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII «Про освіту» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2145).

Частиною шостою ст. 79 Закону № 2145 встановлено, що розмір та умови оплати за навчання, підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації, за надання додаткових освітніх послуг встановлюються договором.

Враховуючи викладене, фізична особа – платник податку, яка має право скористатися податковою знижкою щодо суми коштів, сплачених за навчання зобов'язана подати до контролюючого органу разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи копії платіжних та розрахункових документів, зокрема, квитанції, фіскальні чеки, прибуткові касові ордери, що ідентифікують надавача послуг і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх отримувача), а також копію договору з навчальним закладом, в якому обов'язково повинно бути відображено заклад освіти – надавача послуг і здобувача освіти – отримувача послуг, вартість таких послуг і строк оплати за такі послуги; довідку про отримані у звітному році доходи; документи, які підтверджують ступінь споріднення (у разі компенсації вартості здобуття дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти члена сім'ї першого ступеня споріднення), тощо.

Які документи необхідно подати для внесення місць зберігання алкогольних напоїв/тютюнових виробів до Єдиного державного реєстру місць зберігання?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Відповідно до ст. 15 Закону України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртних дистилатів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 481) зберігання алкогольних напоїв, тютюнових виробів та рідин, що використовуються в електронних сигаретах, здійснюється суб'єктом господарювання (у тому числі іноземним суб'єктом господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) в місцях зберігання алкогольних напоїв, тютюнових виробів та рідин, що використовуються в електронних сигаретах, які внесені до Єдиного державного реєстру місць зберігання (далі – Єдиний реєстр).

Внесення даних до Єдиного реєстру проводиться на підставі заяви в електронній формі через електронний кабінет користувача Електронної системи та/або електронний кабінет платника податків, суб'єкта господарювання (у тому числі іноземного суб'єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) з обов'язковим зазначенням місцезнаходження місця зберігання алкогольних напоїв та тютюнових виробів, а також: для юридичних осіб – найменування, місцезнаходження, коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців; для фізичних осіб – підприємців – прізвища, імені, по батькові, місця проживання, реєстраційного номера облікової картки платника податків.

До заяви додається копія документа, що підтверджує право власності та/або користування приміщенням, яке використовується як місце зберігання.

Порядок ведення Єдиного державного реєстру місць зберігання, затверджений наказом ДПА України від 28.05.02 № 251, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 15.08.02 за № 670/6958, зі змінами та доповненнями (далі – Порядок).

Пунктом 2.2. Порядку встановлено, що заява про внесення місця зберігання алкогольних напоїв або тютюнових виробів до Єдиного реєстру подається за формою згідно з додатком 2 до Порядку.

Отже, внесення місць зберігання алкогольних напоїв та/або тютюнових виробів до Єдиного реєстру здійснюється на підставі заяви суб'єкта господарювання (форма якої затверджена додатком 2 до Порядку) з обов'язковим зазначенням місцезнаходження місця зберігання алкогольних напоїв та/або тютюнових виробів, а також:

- для юридичних осіб – найменування, місцезнаходження, коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців;
- для фізичних осіб – підприємців – прізвища, імені, по батькові, місця проживання, реєстраційного номера облікової картки платника податків.

До заяви додається копія документа, що підтверджує право власності та/або користування приміщенням, яке використовується як місце зберігання.

Зазначені документи подаються в електронній формі через Електронний кабінет платника податків.

Вхід до Електронного кабінету здійснюється за адресою <https://cabinet.tax.gov.ua>, а також через вебпортал ДПС.

Меню «Листування з ДПС» приватної частини Електронного кабінету дозволяє платнику надіслати лист, який містить заяву та необхідні документи.

Інформацію щодо отримання та дати реєстрації листа в органі ДПС платник податків може переглянути у вкладці «Вхідні» меню «Вхідні/вихідні документи» приватної частини Електронного кабінету.

Про складання звітності з податку на прибуток підприємств за певних умов

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області щодо: яким чином складає та подає Податкову декларацію з податку на прибуток підприємств за звітні періоди 2023 року платник, який перебував на спрощеній системі з особливостями оподаткування з 09.05.2022 та відновлює сплату податку на прибуток підприємств з 01.08.2023, якщо річний дохід за звітний період – 2022 рік перевищує 40 млн грн, повідомляє наступне.

Платник заповнює та подає Податкову декларацію з податку на прибуток підприємств (далі – Декларація) за звітні періоди – 9 місяців 2023 року та за 2023 рік. У цих деклараціях:

- у першому рядку зазначається обсяг доходу від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків) обчислений за весь звітний період, у тому числі з урахуванням доходів, отриманих за період, в якому такий платник податку перебував на сплаті єдиного податку,
- у другому рядку – фінансовий результат до оподаткування обчислений згідно з правилами бухгалтерського обліку за період з 01.08.23 до 01.10.23 (у декларації за 9 місяців 2023 року) та за період з 01.08.23 до 01.01.24 (у декларації за 2023 рік).

У складі зазначених декларацій подається фінансова звітність відповідно за 9 місяців 2023 року та за 2023 рік.

Для визначення вартісного критерію 40 млн грн., обсяг річного доходу від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків) обчислюється за весь 2022 рік, у т. ч. з урахуванням доходів, отриманих за період, в якому такий платник податку перебував на сплаті єдиного податку.

Відповідні роз'яснення наведені в Інформаційному листі № 4/2023 «Повернення» на довоєнну систему оподаткування: особливості переходу», розміщеному на вебпорталі ДПС у рубриці «Інформаційні матеріали» та у рубриці «Інформаційні листи» розділу «ВАЖЛИВА ІНФОРМАЦІЯ».

Про деякі особливості сплати єдиного податку ФОПами – платниками єдиного податку першої або другої груп

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що основні принципи податкового законодавства України встановлені ст. 4 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), зокрема, кожна особа зобов'язана сплачувати встановлені ПКУ, законами з питань митної справи податки та збори, платником яких вона є згідно з положеннями ПКУ.

Відповідно до п. 295.1 ст. 295 ПКУ визначено, що платники єдиного податку першої і другої груп сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця.

Такі платники єдиного податку можуть здійснити сплату єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року. У разі якщо сільська, селищна або міська рада приймає рішення щодо зміни раніше встановлених ставок єдиного податку, єдиний податок сплачується за такими ставками у порядку та строки, визначені п.п. 12.3.4 п. 12.3 ст. 12 ПКУ.

Нарахування авансових внесків для платників єдиного податку першої і другої груп здійснюється контролюючими органами на підставі заяви такого платника єдиного податку щодо розміру обраної ставки єдиного податку, заяви щодо періоду щорічної відпустки та/або заяви щодо терміну тимчасової втрати працездатності (п. 295.2 ст. 295 ПКУ).

Пунктом 11 підрозд. 8 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ встановлено, що з 01 серпня 2023 року фізичні особи – підприємці – платники єдиного податку першої та другої групи, податкова адреса яких знаходиться на територіях бойових дій або на тимчасово окупованих Російською Федерацією територіях України станом на дату початку бойових дій або тимчасової окупації, мають право не сплачувати єдиний податок за період з першого числа місяця, в якому почалися бойові дії на відповідній території, виникла можливість бойових дій або почалася тимчасова окупація такої території, до останнього числа місяця, в якому було завершено такі активні бойові дії, припинено можливість бойових дій або завершено тимчасову окупацію.

При цьому такі особи не заповнюють декларацію платника єдиного податку – фізичної особи – підприємця за період, в якому відповідно до абзацу першого п. 11 підрозд. 8 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ єдиний податок не сплачувався.

Для таких платників єдиного податку, які скористалися правом не сплачувати єдиний податок, контролюючий орган не проводить нарахування авансових внесків з єдиного податку, визначене п. 295.2 ст. 295 ПКУ.

Податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються таким платникам єдиного податку за періоди, за які був сплачений єдиний податок, що відображені в декларації платника єдиного податку.

Штрафні санкції та пеня за несплату (неперерахування) або сплату (перерахування) не в повному обсязі авансових внесків з єдиного податку у порядку та строки, визначені ПКУ, до таких платників не застосовуються.

Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, визначається у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, затверджено наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 (далі – Перелік № 309).

Відповідно до Переліку № 309 визначаються дати початку та завершення активних бойових дій, виникнення та припинення можливості бойових дій або початку та завершення тимчасової окупації.

Норми п. 11 підрозд. 8 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ не застосовуються з першого числа місяця, наступного за місяцем, в якому було проведено державну реєстрацію зміни місцезнаходження фізичної особи – підприємця на іншу, ніж зазначена в абзаці першому п. 11 підрозд. 8 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, територію України.

Однією з умов, яка надає платникам єдиного податку першої та другої групи право не сплачувати єдиний податок згідно з абзацом першим п. 11 підрозд. 8 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, є знаходження податкової адреси таких платників єдиного податку на територіях бойових дій або на тимчасово окупованих російською федерацією територіях України станом на дату початку бойових дій або тимчасової окупації.

Відповідно до п. 299.7 ст. 299 ПКУ відомості щодо податкової адреси суб'єкта господарювання та дати реєстрації вносяться до реєстру платників єдиного податку.

Таким чином, не сплачувати єдиний податок згідно з абзацом першим п. 11 підрозд. 8 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ мають право фізичні особи – підприємці, які зареєстровані платниками єдиного податку першої та другої групи (відомості про яких внесені до реєстру платників єдиного податку) на територіях бойових дій або тимчасової окупації до дат виникнення можливості бойових дій/початку бойових/тимчасової окупації, визначених Переліком № 309.

У разі, якщо фізична особа – підприємець – платник єдиного податку першої або другої групи, яка перейшла з третьої групи платника єдиного податку, податкова адреса якої вже під час перебування на третій групі була визнана територією бойових дій або тимчасово окупованою російською федерацією територією України, згідно з Переліком № 309, повинна сплачувати єдиний податок з 01.08.2023.

Щодо нарахування та сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

Платниками податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (далі – податок), є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 266.7.1 пункту 266.7 статті 266 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), разом з детальним розрахунком суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються платнику податку контролюючим органом у порядку, визначеному статтею 42 Кодексу, до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо пільг з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Пільги зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, визначені пунктом 266.4 статті 266 Кодексу.

База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості – на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості – на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), – на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік) (підпункт 266.4.1 пункту 266.4 статті 266 Кодексу).

Сільські, селищні, міські ради встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, громадських об'єднань, благодійних організацій, релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, для фізичних осіб визначаються, виходячи з їх майнового стану та рівня доходів (підпункт 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 Кодексу).

Пільги з податку, передбачені підпунктами 266.4.1 та 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 Кодексу, для фізичних осіб не застосовуються до:

об'єкта/об'єктів оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподаткованої площі, встановленої підпунктом 266.4.1 пункту 266.4 статті 266 Кодексу;

об'єкта/об'єктів оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

Не є об'єктами оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, зокрема:

об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, у тому числі їх частки;

будівлі дитячих будинків сімейного типу;

гуртожитки;

житлова нерухомість непридатна для проживання, у тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад;

об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям з інвалідністю, які виховуються одиницями матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг;

об'єкти житлової нерухомості, які належать багатодітним або прийомним сім'ям, у яких виховується п'ять та більше дітей.

Водночас, тимчасово, на період дії воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, по 31 грудня року, в якому припинено або скасовано воєнний стан, положення статті 266 Кодексу застосовуються з урахуванням таких особливостей:

податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, не нараховується та не сплачується, зокрема, фізичними особами:

1) за об'єкти житлової та/або нежитлової нерухомості, що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих російською федерацією територіях України:

за 2021 та 2022 роки – за об'єкти житлової нерухомості, у тому числі їх частки, що перебувають у власності фізичних осіб;

за період з 1 березня 2022 року по 31 грудня 2022 року – за об'єкти нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб.

Починаючи з 1 січня 2023 року, за об'єкти житлової та/або нежитлової нерухомості, у тому числі їх частки, що перебувають у власності фізичних та/або юридичних осіб, що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих російською федерацією територіях України, які включені до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, не нараховується та не сплачується за період з першого числа місяця, в якому було визначено щодо відповідних територій дату початку активних бойових дій або тимчасової окупації, до останнього числа місяця, у якому завершено бойові дії або тимчасову окупацію на відповідній території.

Дати початку та завершення активних бойових дій або тимчасової окупації визначаються відповідно до даних Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією.

Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, визначається у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку;

2) за знищені внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України, об'єкти житлової та/або нежитлової нерухомості за 2021 рік та наступні податкові (звітні) періоди – за об'єкти житлової та/або нежитлової нерухомості, у тому числі їх частки, які перебувають у власності фізичних осіб, дані про знищення яких внесені до Державного реєстру майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України (далі – Реєстр майна);

3) за пошкоджені об'єкти житлової та/або нежитлової нерухомості (як такі, що потребують капітального ремонту, реконструкції чи реставрації внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України):

за 2021 рік та наступні податкові (звітні) періоди – за об'єкти житлової нерухомості, у тому числі їх частки, які перебувають у власності фізичних осіб, які були пошкоджені у 2022 році внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України, та дані про пошкодження яких внесені до Реєстру майна. Нарахування податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, по таких об'єктах нерухомого майна відновлюється починаючи з місяця, наступного за місяцем, в якому за даними Реєстру майна об'єкти житлової нерухомості капітально відремонтовані, реконструйовані, реставровані та визнані придатними для проживання;

за період з 1 березня 2022 року та наступні податкові (звітні) періоди – за об'єкти нежитлової нерухомості, у тому числі їх частки, які перебувають у власності фізичних осіб, які були пошкоджені у 2022 році внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України, та дані про пошкодження яких внесені до Реєстру майна. Нарахування податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, по таких об'єктах нерухомого майна відновлюється починаючи з місяця, наступного за місяцем, в якому за даними Реєстру майна об'єкти нежитлової нерухомості капітально відремонтовані, реконструйовані, реставровані та визнані придатними для використання за цільовим призначенням.

За об'єкти житлової та/або нежитлової нерухомості, у тому числі їх частки, які перебувають у власності фізичних осіб, пошкоджені (як такі, що потребують капітального ремонту, реконструкції чи реставрації) у податкових (звітних) періодах починаючи з 1 січня 2023 року внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України, податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, не нараховується та не сплачується за період з першого числа місяця, в якому було зафіксовано факт пошкодження житлової та/або нежитлової нерухомості за даними Реєстру майна, до першого числа місяця, наступного за місяцем, в якому за даними Реєстру майна об'єкти житлової та/або нежитлової нерухомості капітально відремонтовані, реконструйовані, реставровані та визнані придатними для проживання/для використання за цільовим призначенням.

У частині об'єктів житлової/нежитлової нерухомості, у тому числі їх часток, які внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України, зазнали незначних пошкоджень, придатні для проживання/використання за цільовим призначенням (відповідно) та підлягають відновленню шляхом поточного ремонту, сільські, селищні, міські ради, військові адміністрації або військово-цивільні адміністрації мають право:

1) встановлювати ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, в розмірі, меншому за розмір податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, встановлений рішенням відповідного органу місцевого самоврядування для певного типу об'єктів нерухомого майна, що сплачується на відповідній території;

2) звільняти від сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Для платників податку – фізичних осіб контролюючий орган самостійно обчислює податкове зобов'язання та надсилає (вручає) податкове повідомлення-рішення за податкові (звітні) періоди 2021 та 2022 роки у строк до 31 грудня 2023 року, за винятком податкових зобов'язань за об'єкти нежитлової нерухомості, розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих російською федерацією територіях України, які включені до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, по яких контролюючий орган обчислює податкове зобов'язання та надсилає (вручає) податкове повідомлення-рішення за податкові (звітні) періоди 2021 рік та січень – лютий 2022 року, не пізніше першого числа місяця, що настає через шість місяців після дати завершення активних бойових дій або тимчасової окупації.

Щодо сплати податку, податкове зобов'язання за звітний 2023 рік з податку сплачується фізичними особами протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Щодо деяких форм володіння КІК у розумінні ст. 39-2 Податкового кодексу України

Державна податкова служба України нагадує, що з 01.01.2022 почали діяти правила щодо контрольованих іноземних компаній (далі – КІК).

Окрім юридичного володіння, критерії якого визначені у п.п. 392.1.2 п. 392.1 ст. 392 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), для цілей визначення володіння контролюючої особи (фізичної або юридичної) розраховується також опосередковане та/або фактичне (фактичний контроль) володіння.

Відповідно до п.п. 392.1.3 п. 392.1 ст. 392 Кодексу під часткою в КІК розуміються корпоративні права, права в утворенні без статусу юридичної особи, до активів якої входить частка у юридичній особі, чи будь-які інші аналогічні права та/або правомочності, що надають фізичній або юридичній особі право:

- впливу на відповідну частку голосів у вищому органі управління;
- на отримання відповідної частини прибутку;
- блокування рішення про розподіл частини прибутку;
- на отримання відповідної частини активів іноземної юридичної особи у разі її ліквідації або припинення.

Якщо відповідно до належного фізичній особі розміру частки обсяги прав є різними, приймається найбільше значення такої частки.

У той же час, під володінням контролюючою особою усіх прав в КІК, слід вважати суми часток, які:

належать фізичній або юридичній особі безпосередньо або опосередковано через інших осіб, у тому числі через утворення без статусу юридичної особи;

належать будь-яким пов'язаним особам такої фізичної або юридичної особи безпосередньо або опосередковано через інших осіб.

Розмір частки опосередкованого володіння розраховується:

- у разі володіння через один ланцюг осіб, які володіють частками одна в іншій – шляхом множення часток;
- у разі володіння через кілька ланцюгів осіб, які володіють частками одна в іншій – шляхом підсумовування часток в кожному такому ланцюгу.

Коли особа фактично володіє часткою в розмірі понад 50 відсотків (через один або кілька ланцюгів) над юридичною особою у ланцюгу, вважається, що фізична особа володіє часткою в такій юридичній особі у розмірі 100 відсотків.

У разі коли особа здійснює фактичний контроль над наступною юридичною особою у ланцюгу, вважається що така особа володіє часткою в наступній юридичній особі у розмірі 100 відсотків.

Особа вважається такою, що володіє часткою в іншій юридичній особі, у разі, якщо така особа є засновником трасту, власником частки майна фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, до активів якого входить зазначена частка, або учасником (партнером з повною або обмеженою відповідальністю) партнерства, до активів якого входить частка у юридичній особі.

Опосередковане володіння через кілька ланцюгів

Державна податкова служба України

Резидент України Контролер → 100% → Кіпрська компанія → 60% → Англійська компанія → 40% → Американська компанія → 30% → Голандська компанія → 20% → Американська компанія

39².1.4 ПКУ

у разі володіння через кілька ланцюгів осіб, які володіють частками одна в іншій, - шляхом підсумовування часток у кожному такому ланцюгу.

Розрахунок частки опосередкованого володіння

Кіпрська компанія володіє Англійською компанією на 60% та Голандською компанією на 20%. Обидві компанії володіють компанією в США на 30% і 40% відповідно.

Отже, частка контролю фізичної особи становить $100\% \cdot 60\% \cdot 40\% + 100\% \cdot 20\% \cdot 30\% = 24\% + 6\% = 30\%$

Для цілей розрахунку опосередкованого володіння, у разі якщо особа фактично володіє часткою в розмірі понад 50 відсотків над юридичною особою, вважається що така особа володіє часткою в наступній юридичній особі у розмірі 100 %

Фактичний контроль

Державна податкова служба України

Підстави фактичного контролю над юридичною особою:

- надання особою зобов'язуючих вказівок органам управління юридичної особи
- ведення перемовин щодо укладання правочинів та узгодження суттєвих умов таких правочинів, які в подальшому лише формально затверджуються органами управління або виконуються органами управління без подальшого додаткового затвердження
- наявність довіреності на здійснення суттєвих правочинів від імені юридичної особи, що видана на термін більш ніж один рік, та не передбачає попереднього погодження таких правочинів органами управління
- здійснення особою операцій за банківськими рахунками або наявність можливості блокувати операції за такими рахунками
- зазначення особи в якості засновника (бенефіціара, фактичного вигодонабувача) під час відкриття рахунків, крім випадків, якщо активи такої юридичної особи є частиною активів трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, засновником (бенефіціаром, фактичним вигодонабувачем) якого є така особа

39².1.6 ПКУ

Над іноземним утворенням без статусу юридичної особи

Можливість здійснення вирішального впливу на рішення особи чи осіб, які здійснюють управління активами такого утворення, прийняття рішень або можливість прийняття рішень про заміну осіб, які здійснюють управління активами такого утворення, а також здійснення або можливість здійснення вирішального впливу на рішення щодо розподілу прибутку відповідно до особистого закону та/або установчих документів такого утворення

ВИКЛЮЧЕННЯ:

не застосовуються до фізичної особи, яка виконує посадові обов'язки директора чи іншої посадової особи юридичної особи відповідно до її статутних документів, та/або до фахівців у галузі права, аудиту, бухгалтерського обліку, довіреного управління власністю, які діють на користь та в інтересах такої юридичної особи з дотриманням належних професійних стандартів (зокрема, але не виключно, адвокати, аудиторів, трастові керуючі, протектори, гарантори, енфорсери, менеджери фондів, страховщики). У разі, якщо зазначені особи діють на користь та в інтересах фізичної особи, виконуючи при цьому обов'язкові до виконання вказівки такої фізичної особи, вважається, що така фізична особа здійснює фактичний контроль над юридичною особою

Фактичний контроль має місце за наявності хоча б однієї з обставин, що визначена у п.п. 392.1.6 п. 392.1 ст. 392 Кодексу. Такими обставинами є, зокрема, надання особою зобов'язуючих вказівок органам управління юридичної іноземної особи, можливість здійснення або блокування операцій за банківськими рахунками тощо.

ДПС виявлено факти порушень податкового законодавства при перевірці суб'єкта господарювання за скаргою споживача

Державна податкова служба України інформує, що умисне порушення бізнесом норм законодавства призводить до негативних наслідків із застосуванням штрафних (фінансових) санкцій. Підрозділами податкового аудиту на постійній основі здійснюються активні заходи податкового контролю суб'єктів господарювання в частині виявлення порушень порядку проведення розрахунків при продажу товарів.

Взаємодія з платниками податків на принципах партнерства, прозорості та відкритості, створення комфортних умов для ведення бізнесу – пріоритет діяльності ДПС.

ДПС проводить розширену роз'яснювальну роботу з бізнесом щодо необхідності використання при проведенні розрахунків належним чином зареєстрованих реєстраторів розрахункових операцій або програмних реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО/ПРРО), а також допуску до робочих місць лише офіційно працевлаштованих працівників.

Звертаємо увагу, що ДПС оперативно реагує на звернення громадян щодо порушень законодавства. Здійснюється аналіз господарської діяльності суб'єктів господарювання, а за наявності ризиків порушення бізнесом законодавчих норм податковою службою організовується проведення фактичних перевірок.

Так, наприклад, до одного з підрозділів податкового аудиту надійшло звернення громадянина про продаж мотоциклів, скутерів без видачі покупцю фіскальних касових чеків.

Слід зазначити, що підрозділом податкового аудиту з суб'єктом господарювання, який здійснює ці операції, у 2023 році проведено роз'яснювальну роботу з питань необхідності використання належним чином зареєстрованих РРО/ПРРО при проведенні розрахунків з продажу товарів, а також допуску до робочих місць лише офіційно оформлених працівників.

Додатково працівниками відділу фактичних перевірок проведено доперевірочний аналіз баз даних ДПС, за результатами якого встановлено відсутність зареєстрованого РРО/ПРРО у магазині, про який йшлося у зверненні громадянина.

Підрозділом податкового аудиту організовано проведення фактичної перевірки цього господарського об'єкту.

Під час перевірки суб'єкта господарювання зафіксовані факти:

проведення розрахунків без застосування належним чином зареєстрованих РРО/ПРРО;

проведення розрахунків із споживачами (фізичними особами) на суму, яка перевищує граничну суму готівкових розрахунків за один день із одним споживачем (понад 50 тис. гривень);

відсутність первинних документів на реалізований товар та неведення обліку товарних запасів у встановленому порядку;

здійснення господарської діяльності, яка не відповідає групі платника єдиного податку;

здійснення суб'єктом господарювання видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

За результатами фактичної перевірки суб'єкта господарювання встановлено порушень на загальну суму 2,8 млн гривень.

ДПС наголошує, що дотримання вимог Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» при здійсненні торгівельної діяльності, а також офіційне оформлення трудових відносин з найманими працівниками – це не тільки гарантоване уникнення штрафів, а й репутація сумлінного платника податків.

Про порядок запровадження з 01 вересня 2024 року оподаткування акцизним податком

нікотиновмісних продуктів для орального застосування та їх маркування марками акцизного податку

Верховною Радою України прийнято Закон України від 16 січня 2024 року № 3553-IX «Про внесення змін до Податкового Кодексу України щодо приведення деяких норм у відповідність із Законом України «Про Митний тариф України» та уточнення окремих положень» (далі – Закон).

Зазначений Закон набирає чинності з першого числа місяця, наступного за місяцем його опублікування, тобто, з огляду на його опублікування (Голос України, 2024, 02, 13.02.2024, № 4 (56)), – з 01 березня 2024 року.

Відповідно до цього закону, починаючи з 01 вересня 2024 року підлягатимуть оподаткуванню акцизним податком операції з ввезення та реалізації на митній території України товарів за кодом згідно з УКТ ЗЕД 2404 91 90 00 «Інші нікотиновмісні продукти для орального застосування», які включено до переліку підакцизних товарів, – за ставкою 2 363,4 грн за 1 кілограм (нетто) такого продукту, а з 01 січня 2025 року – 2 836,08 грн за 1 кілограм (нетто) такого продукту.

Усі вимоги щодо оподаткування акцизним податком, у тому числі 5-тивідсотковим акцизним податком з роздрібною торгівлі підакцизними товарами, а також маркування марками акцизного податку інших нікотиновмісних продуктів для орального застосування, які включено до переліку підакцизних товарів, а також відповідальність за їхнє недотримання (без марок акцизного податку, торгівля за цінами, вищими від максимальних роздрібних цін) застосовуватимуться, починаючи з 01 вересня 2024 року.

Для цілей запровадження з 01 вересня 2024 року оподаткування акцизним податком, у тому числі 5-тивідсотковим акцизним податком з роздрібною торгівлі підакцизними товарами, зокрема іншими

нікотиновмісними продуктами для орального застосування, платники податків мають право відповідно до статей 220 і 226 Кодексу:

не пізніше ніж за два місяці, для задоволення потреби в марках у вересні 2024 року, подати попередню заявку-розрахунок про потребу в марках акцизного податку «тютюн вітчизняний (інші вироби)» – «ТВ ІНШІ», «тютюн імпортований (інші вироби)» – «ТІ ІНШІ» у кількості, необхідній для маркування інших нікотиновмісних продуктів для орального застосування;

не пізніше ніж 25 серпня 2024 року подати до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, Декларацію про максимальні роздрібні ціни на підакцизні товари (продукцію) щодо встановлення з 01 вересня 2024 року максимальних роздрібних цін на інші нікотиновмісні продукти для орального застосування.

Для забезпечення можливості своєчасного маркування інших нікотиновмісних продуктів для орального застосування з метою їхнього ввезення на митну територію України та реалізації з 01 вересня 2024 року – одержання виробниками та імпортерами таких продуктів марок акцизного податку до 01 вересня 2024 року здійснюється виключно за умови подання продавцю таких марок заявки-розрахунку за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, документів, що підтверджують внесення плати за марки і сплату до відповідного бюджету акцизного податку за ставками, які діятимуть з 01 вересня 2024 року.

ФОПам на загальній системі оподаткування про подання податкової декларації про майновий стан і доходи та сплату зобов'язань

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п. 177.5 ст. 177 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) фізичні особи – підприємці (ФОП) подають до контролюючого органу податкову декларацію про майновий стан і доходи (далі – податкова декларація) за місцем своєї податкової адреси за результатами календарного року у строки, встановлені ПКУ для річного звітного податкового періоду, в якій також зазначаються авансові платежі з податку на доходи фізичних осіб.

При цьому, податкова декларація за базовий звітний (податковий) період, що дорівнює календарному року, подається самозайнятими особами, в тому числі фізичними особами – підприємцями до 1 травня року, що настає за звітним, крім випадків, передбачених розд. IV ПКУ (п.п. 49.18.4 п. 49.18 ст. 49 ПКУ).

Підпунктом 177.5.1 п. 177.5 ст. 177 ПКУ визначено, що авансові платежі з податку на доходи фізичних осіб розраховуються платником податку самостійно згідно з фактичними даними, обліку доходів і витрат, що ведеться згідно з п. 177.10 ст. 177 ПКУ, кожного календарного кварталу та сплачуються до бюджету до 20 числа місяця, наступного за кожним календарним кварталом (до 20 квітня, до 20 липня і до 20 жовтня). Авансовий платіж за четвертий календарний квартал не розраховується та не сплачується.

Якщо результатом розрахунку авансового платежу за відповідний календарний квартал є від'ємне значення, то авансовий платіж за такий період не сплачується.

Згідно з п.п. 177.5.3 п. 177.5 ст. 177 ПКУ остаточний розрахунок податку на доходи фізичних осіб за звітний податковий рік здійснюється платником самостійно згідно з даними, зазначеними в податковій декларації, з урахуванням сплаченого ним протягом року податку на доходи фізичних осіб на підставі документального підтвердження факту його сплати.

Надмірно сплачені суми податку на доходи фізичних осіб підлягають зарахуванню в рахунок майбутніх платежів з цього податку або поверненню платнику податку в порядку, передбаченому ПКУ.

Згідно з п. 57.1 ст. 57 ПКУ платник податків зобов'язаний самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у поданій ним податковій декларації, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого ПКУ для подання податкової декларації, крім випадків, встановлених ПКУ.

Якщо граничний строк сплати податкового зобов'язання припадає на вихідний або святковий день, останнім днем сплати податкового зобов'язання вважається операційний день, що настає за вихідним або святковим днем.

Пунктом 177.11 ст. 177 ПКУ визначено, що фізичні особи – підприємці подають річну податкову декларацію, в якій поряд з доходами від підприємницької діяльності мають зазначатися інші доходи з джерел їх походження з України та іноземні доходи, а також відомості про суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, нарахованого на доходи від підприємницької діяльності в розмірах, визначених відповідно до Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

Фізичні особи, стосовно яких проведено державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності за її рішенням, подають податкову декларацію за останній базовий податковий (звітний) період, в якій відображаються виключно доходи від проведення підприємницької діяльності, у строки, встановлені ПКУ для місячного податкового періоду.

У разі проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця за її рішенням останнім базовим податковим (звітним) періодом є період з дня, наступного за днем закінчення попереднього базового податкового (звітного) періоду до останнього дня календарного місяця, в якому проведено державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності.

Фізична особа – підприємець на загальній системі оподаткування подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів, що настають за останнім календарним днем місяця, в якому проведено державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності та сплачує податок на доходи фізичних осіб протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку подання такої декларації.

Деякі особливості врахування сплачених ПДФО і військового збору при розрахунку загального МПЗ

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу на таке.

В якому році будуть враховані суми сплачених ПДФО та військового збору (далі – податки) з доходів від продажу власної сільськогосподарської продукції, отриманих у податковому (звітному) році фізичною особою, власником сільськогосподарських угідь, в розрахунку річного податкового зобов'язання у зменшення суми загального МПЗ, якщо податки було сплачено у наступному за податковим (звітним) роком (у т.ч. у зв'язку з порушенням строків їх сплати таких податків)?

Пунктом 170.14 ст. 170 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) врегульовано особливості визначення загального мінімального податкового зобов'язання (далі – МПЗ) платників податку – власників, орендарів, користувачів на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь.

Згідно з п.п. 170.14.1 п. 170.14 ст. 170 ПКУ для платників податку – власників, орендарів, користувачів на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, не переданих такими особами в оренду (суборенду), емфітевзис або інше користування на підставі договорів, укладених та зареєстрованих відповідно до законодавства, загальне МПЗ визначається контролюючим органом.

У разі передачі таких земельних ділянок в оренду (суборенду), емфітевзис або інше користування на підставі договорів, укладених та зареєстрованих відповідно до законодавства, їх розмір враховується при визначенні загального МПЗ орендарів, користувачів на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) таких земельних ділянок у порядку, встановленому ПКУ (п.п. 170.14.2 п. 170.14 ст. 170 ПКУ).

Відповідно до п.п. 170.14.3 п. 170.14 ст. 170 ПКУ визначення загального МПЗ фізичним особам здійснюється контролюючими органами за податковою адресою таких осіб.

МПЗ обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, Державного земельного кадастру та/або на підставі оригіналів чи належним чином засвідчених копій відповідних документів платника податків, зокрема, документів, що підтверджують право власності/користування.

При обчисленні МПЗ нормативна грошова оцінка земельних ділянок застосовується контролюючими органами з урахуванням вимог, встановлених п. 271.2 ст. 271 ПКУ.

Податкове повідомлення-рішення разом з детальним розрахунком суми податку про сплату річного податкового зобов'язання з податку на доходи фізичних осіб, на суму позитивного значення різниці між сумою загального МПЗ та сумою сплачених протягом податкового (звітного) року податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь (далі – загальна сума сплачених податків, зборів, платежів), надсилається (вручається) платнику податку у порядку, визначеному ст. 42 ПКУ, до 1 липня року, наступного за звітним.

Якщо контролюючий орган не надіслав (не вручив) таке податкове повідомлення-рішення разом з детальним розрахунком суми податку у зазначений строк, фізична особа звільняється від відповідальності, передбаченої ПКУ за несвоєчасну сплату річного податкового зобов'язання на суму позитивного значення різниці між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів.

Таке річне податкове зобов'язання може бути нараховано за податкові (звітні) періоди (роки) в межах строків, визначених п. 102.1 ст. 102 ПКУ.

Позитивне значення різниці між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів є частиною зобов'язань з податку на доходи фізичних осіб.

Сума податку на доходи фізичних осіб у частині позитивного значення різниці між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги площі кожної із земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, та сплачується (перераховується) до місцевих бюджетів за місцезнаходженням таких земельних ділянок.

Сума податку на доходи фізичних осіб у частині позитивного значення такої різниці не враховується у загальній сумі сплачених податків, зборів, платежів у наступному податковому (звітному) році (п.п. 170.14.4 п. 170.14 ст. 170 ПКУ).

Згідно з п.п. 170.14.5 п. 170.14 ст. 170 ПКУ до загальної суми сплачених протягом податкового (звітного) року податків, зборів, платежів платника податку включаються:

- податок на доходи фізичних осіб та військовий збір з доходів від продажу власної сільськогосподарської продукції;
- земельний податок за земельні ділянки, віднесені до сільськогосподарських угідь.

У сумі сплачених податків, зборів, платежів не враховуються помилково та/або надміру сплачені у податковому (звітному) році суми податків, зборів, платежів.

Відповідно до п.п. 170.14.6 п. 170.14 ст. 170 ПКУ у разі згоди платника податку з визначеним контролюючим органом загальним МПЗ та/або розрахованою сумою річного податкового зобов'язання з податку на доходи фізичних осіб такий платник податку зобов'язаний сплатити зазначену у відповідному податковому повідомленні-рішенні суму податку протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

У разі незгоди платника податку з визначеним контролюючим органом загальним МПЗ та/або розрахованою у відповідному податковому повідомленні-рішенні сумою річного податкового зобов'язання з податку на доходи фізичних осіб такий платник податку має право у порядку, встановленому ст. 42 ПКУ, протягом 30 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення звернутися до контролюючого органу для проведення звірки даних, використаних для розрахунку суми податку на доходи фізичних осіб, з наданням підтверджених документів, зокрема щодо:

- земельних ділянок, що знаходяться у платника податку у власності та/або постійному користуванні або в оренді (суборенді, емфітевзисі), їх нормативної грошової оцінки та площі;
- суми доходу, отриманого від реалізації власної сільськогосподарської продукції;
- суми сплачених податків, зборів, платежів.

У разі подання платником податку до контролюючого органу правовстановлюючих документів на земельні ділянки або договорів про передачу в оренду, емфітевзис або інше користування земельних ділянок, укладених та зареєстрованих відповідно до законодавства, відомості про які відсутні у базах даних інформаційних систем центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, обчислення мінімального податкового зобов'язання здійснюється на підставі поданих платником податку відомостей до отримання контролюючим органом інформації від відповідних органів про власність/користування або перехід права власності/користування на такі земельні ділянки.

Якщо за результатами звірки виявлено розбіжності між даними контролюючого органу та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, контролюючий орган протягом 10 днів, наступних за днем завершення звірки, зобов'язаний скасувати (відкликати) таке податкове повідомлення-рішення та у разі потреби надіслати (вручити) платнику податку нове податкове повідомлення-рішення разом з детальним розрахунком суми податку, складене з урахуванням результатів проведеної звірки.

Контролюючі органи за місцем податкової адреси платників податку в 10-денний строк інформують контролюючі органи за місцезнаходженням відповідних земельних ділянок про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику (п.п. 170.14.7 п. 170.14 ст. 170 ПКУ).

Враховуючи викладене, до розрахунку суми річного податкового зобов'язання з податку на доходи фізичних осіб, яка обчислюється як різниця між сумою загального МПЗ та сумою сплачених протягом податкового (звітного) року податків, зборів, платежів, включаються лише ті суми податків і зборів, що підлягали сплаті та фактично сплачені протягом податкового (звітного) року.

Про особливості оподаткування ПДВ операцій, які оподатковуються за ставкою 7 відсотків

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що Державна податкова служба України листом від 28.02.2024 № 5398/7/99-00-21-03-02-07 (далі – Лист № 5398) проінформувала про особливості оподаткування податком на додану вартість (ПДВ) операцій, які оподатковуються за ставкою 7 відсотків, зокрема, операцій з постачання лікарських засобів та медичних виробів; застосування податкових пільг при здійсненні таких операцій; складання податкових накладних та відображення зазначених операцій у податковій звітності з ПДВ.

Підпунктом «в» пункту 193.1 статті 193 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) ставка ПДВ в розмірі 7 відсотків встановлена для операцій з:

- постачання на митній території України та ввезення на митну територію України лікарських засобів, дозволених для виробництва і застосування в Україні та внесених до Державного реєстру лікарських засобів, а також медичних виробів, які внесені до Державного реєстру медичної техніки та виробів медичного призначення або відповідають вимогам відповідних технічних регламентів, що підтверджується документом про відповідність, та дозволені для надання на ринку та/або введення в експлуатацію і застосування в Україні;
- постачання на митній території України та ввезення на митну територію України лікарських засобів, медичних виробів та/або медичного обладнання, дозволених для застосування у межах клінічних випробувань, дозвіл на проведення яких надано центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
- постачання послуг із показу (проведення) театральних, оперних, балетних, музичних, концертних, хореографічних, лялькових, циркових, звукових, світлових та інших вистав, постановок, виступів

професійних мистецьких колективів, артистичних груп, акторів та артистів (виконавців), кінематографічних прем'єр, культурно-мистецьких заходів;

- постачання послуг із показу оригіналів музичних творів, демонстрації виставкових проектів, проведення екскурсій для груп та окремих відвідувачів у музеях, зоопарках та заповідниках, відвідування їх територій та об'єктів відвідувачами;

- постачання послуг із розповсюдження, демонстрування, публічного сповіщення і публічного показу фільмів, адаптованих відповідно до законодавства в україномовні версії для осіб з порушеннями зору та осіб з порушеннями слуху;

- постачання послуг із тимчасового розміщування (проживання), що надаються готелями і подібними засобами тимчасового розміщування (клас 55.10 група 55 КВЕД ДК 009:2010);

- реалізації квитків на спортивні заходи всеукраїнського та міжнародного рівнів.

Щодо оподаткування / звільнення від оподаткування ПДВ операцій з постачання лікарських засобів та медичних виробів

Операції з постачання на митній території України та/або ввезення на митну територію України лікарських засобів підлягають оподаткуванню ПДВ за ставкою податку у розмірі 7 відсотків за умови, що такі лікарські засоби:

- дозволені для виробництва і застосування в Україні;

- внесено до Державного реєстру лікарських засобів.

Операції з постачання на митній території України та/або ввезення на митну територію України медичних виробів підлягають оподаткуванню ПДВ за ставкою податку у розмірі 7 відсотків за умови, що такі медичні вироби:

- дозволені для надання на ринку та/або введення в експлуатацію і застосування в Україні;

- внесені до Державного реєстру медичної техніки та виробів медичного призначення або відповідають вимогам відповідних технічних регламентів, що підтверджується документом про відповідність.

У разі якщо при здійсненні операцій з постачання на митній території України та/або ввезення на митну територію України лікарських засобів / медичних виробів не дотримано хоча б однієї із зазначених умов, операції з постачання таких лікарських засобів/медичних виробів та їх ввезення на митну територію України оподатковуються ПДВ у загальностановленому порядку за ставкою 20 відсотків.

Також за ставкою податку у розмірі 7 відсотків оподатковуються операції з постачання на митній території України та ввезення на митну територію України лікарських засобів, медичних виробів та/або медичного обладнання, дозволені для застосування у межах клінічних випробувань, дозвіл на проведення яких надано центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Відповідно до пункту 32 підрозділу 2 розділу XX ПКУ тимчасово, на період проведення антитерористичної операції та/або здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації, та/або запровадження воєнного стану відповідно до законодавства, звільняються від оподаткування ПДВ операції з ввезення на митну територію України та постачання на митній території України, зокрема:

- лікарських засобів та медичних виробів відповідно до підпункту «в» пункту 193.1 статті 193 ПКУ, що призначені для використання закладами охорони здоров'я, учасниками антитерористичної операції, особами, що беруть участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації, для надання медичної допомоги фізичним особам, які у період проведення антитерористичної операції та/або здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації, та/або запровадження воєнного стану відповідно до законодавства зазнали поранення, контузії чи іншого ушкодження здоров'я, за переліком, встановленим Кабінетом Міністрів України;

- лікарських засобів та медичних виробів без державної реєстрації та дозвільних документів щодо можливості ввезення на митну територію України, що призначені для використання закладами охорони здоров'я, учасниками антитерористичної операції, особами, що беруть участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації, для надання медичної допомоги фізичним особам, які у період проведення антитерористичної операції та/або здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації, та/або запровадження воєнного стану відповідно до законодавства зазнали поранення, контузії чи іншого ушкодження здоров'я, за переліком та в обсягах, встановлених Кабінетом Міністрів України.

Щодо складання податкових накладних

Згідно з пунктами 201.1 та 201.10 статті 201 ПКУ при здійсненні операцій з постачання товарів/послуг на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з використанням кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, уповноваженої платником особи відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги» та зареєструвати її в ЄРПН у встановлені ПКУ терміни.

У податковій накладній зазначаються в окремих рядках обов'язкові реквізити, зокрема, ставка податку та відповідна сума податку в цифровому значенні (підпункт «ж» пункту 201.1 статті 201 ПКУ).

У разі звільнення від оподаткування у податковій накладній робиться запис «Без ПДВ» з посиланням на відповідні пункти (підпункти), статті, підрозділи, розділи ПКУ та/або міжнародного договору, якими передбачено звільнення від оподаткування податком (пункт 201.3 статті 201 ПКУ).

Порядок заповнення податкової накладної затверджено наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 137/28267 (далі – Порядок № 1307).

Згідно з підпунктами 6 та 7 пункту 16 Порядку № 1307 у разі здійснення операцій з постачання товарів/послуг, що підлягають оподаткуванню за ставкою 7 відсотків, у графі 8 розділу Б табличної частини податкової накладної зазначається код ставки 7.

У разі здійснення операцій з постачання товарів/послуг, які звільнені від оподаткування:

- у верхній лівій частині податкової накладної у полі «Складена на операції, звільнені від оподаткування» проставляється позначка «Х»
- у графі 8 розділу Б табличної частини податкової накладної зазначається код ставки 903;
- у графі 9 зазначається код відповідної пільги з ПДВ згідно з Довідниками податкових пільг (Довідник податкових пільг, що є втратами доходів бюджету, або Довідник інших податкових пільг), які затверджені ДПС станом на дату складання податкової накладної.

Щодо відображення у податковій звітності з ПДВ

Порядок заповнення і подання податкової звітності з податку на додану вартість затверджено наказом Міністерства фінансів України від 28.01.2016 № 21, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 29.01.2016 за № 159/28289 (далі – Порядок № 21).

Згідно з пунктами 2 розділу II та 1, 9, 10 розділу III Порядку № 21, податкова декларація з ПДВ (далі – декларація) подається за базовий звітний (податковий) період, що дорівнює календарному місяцю. До декларації вносяться дані податкового обліку платника окремо за кожний звітний (податковий) період без наростаючого підсумку. У складі декларації подаються передбачені Порядком № 21 додатки (за наявності подій, які підлягають відображенню у таких додатках).

Відповідно до пунктів 3, 4 розділу V Порядку № 21 обсяги постачання товарів/послуг (у тому числі лікарських засобів та медичних виробів), здійснені на митній території України, які оподатковуються за ставкою 7 відсотків, підлягають відображенню у рядку 1.2 декларації. Коригування податкових зобов'язань за такими операціями відображається у рядку 7 декларації.

У рядку 5.1 (з рядка 5) декларації вказуються обсяги операцій (у тому числі операцій з постачання на митній території України лікарських засобів, медичних виробів) (з урахуванням їх коригування), які звільнені від оподаткування ПДВ. Коригування обсягів за такими операціями окремо відображається у рядку 5.1.1 (з рядка 5.1) декларації.

Для платників податку, які заповнюють рядок 5 декларації, обов'язковим є подання Додатку 5 (Д5) «Розрахунок сум податку на додану вартість, не сплачених суб'єктом господарювання до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг, та/або показників, відповідно до яких підприємства (організації) належать до підприємства (організації) осіб з інвалідністю, та окремих показників, визначених пунктом 68 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ».

Обсяги придбання товарів/послуг (у тому числі лікарських засобів та медичних виробів) на митній території України зі ставкою ПДВ 7 відсотків відображаються у рядку 10.2, обсяги ввезення на митну територію України товарів (у тому числі лікарських засобів та медичних виробів), необоротних активів зі ставкою ПДВ 7 відсотків – у рядку 11.2 декларації.

Розділом V прим.1 Порядку № 21 встановлено порядок визначення сум податку на додану вартість, не сплаченого платником податку до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг.

Згідно з пунктом 2 розділу V прим.1 Порядку № 21 відомості про суми податку на додану вартість, не сплаченого платником податку до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг, розраховані у порядку, визначеному цим розділом, зазначаються у таблиці 2 Додатка 5 до декларації за операціями, звільненими від оподаткування податком відповідно до коду пільги, визначеного згідно з довідником пільг.

Таблиця 2 Додатка 5 заповнюється у разі здійснення у звітному (податковому) періоді операцій з постачання товарів/послуг, що звільнені від оподаткування податком на додану вартість.

У графі 5 таблиці 2 Додатка 5 зазначається обсяг звільнених від оподаткування операцій з постачання товарів/послуг. Значення графі 5 рядка "Усього ****" таблиці 2 Додатка 5 повинно відповідати значенню рядка 5.1 декларації.

У графах 6–9 таблиці 2 Додатка 5 відображаються обсяги операцій з придбання як у поточному, так і попередніх звітних (податкових) періодах товарів/послуг, які у поточному звітному (податковому) періоді використані в пільгових операціях з постачання товарів/послуг, звільнених від оподаткування. Обсяги з придбання товарів/послуг, до операцій з постачання яких постачальниками застосовані різні ставки податку (20 відсотків, 7 відсотків, 0 відсотків або 14 відсотків), зазначаються у відповідних графах.

Оскільки в графах 6–9 таблиці 2 Додатка 5 зазначаються показники різних звітних (податкових) періодів (придбання як у поточному, так і попередніх звітних (податкових) періодах), відповідність значення кожної з цих граф показникам значень певних рядків Декларації Порядком № 21 не визначено. Але показники, що

зазначені в графах 6–9 таблиці 2 Додатка 5, мають відповідати даним бухгалтерського обліку платника податку.

У випадку, якщо придбання/виготовлення товарів/послуг, які будуть використані в звільнених від оподаткування ПДВ операціях, буде здійснено у наступних звітних періодах (зокрема, у разі отримання авансової оплати від покупця за товари/послуги, операції з постачання яких звільняються від оподаткування ПДВ та які на дату отримання авансу ще не придбані/виготовлені постачальником), графи 6–9 таблиці 2 Додатка 5 можуть бути рівними нулю.

В тих звітних (податкових) періодах, в яких відбуватиметься придбання/виготовлення товарів/послуг для використання в звільнених від оподаткування ПДВ операціях, що були задекларовані в попередніх звітних (податкових) періодах у зв'язку з отриманням авансової оплати, графи 6–9 таблиці 2 Додатка 5 не підлягають заповненню.

Зважаючи на суть таблиці 2 Додатка 5 (розрахунок сум ПДВ, не сплаченого до бюджету у зв'язку з отриманням пільг (втрати бюджету)), сума значень граф 6–9 не повинна перевищувати значення графи 5 таблиці 2 Додатка 5.

Перевищення суми значень граф 6–9 значення графи 5 таблиці 2 Додатка 5 можливе лише у випадку, якщо обсяг звільненої від оподаткування операції менше за обсяг товарів/послуг, фактично використаних для її здійснення (наприклад, звільнений від оподаткування товар реалізовано за ціною, нижчою за ціну його придбання).

У графі 4 таблиці 2 Додатка 5 вказується сума податку, не сплачена до бюджету у звітному (податковому) періоді у зв'язку з отриманням податкової пільги (сума втрат бюджету).

Сума податку розраховується за формулою, визначеною пунктом 3 розділу V прим.1 Порядку № 21.

У разі, якщо сума значень граф 6–9 перевищує значення графи 5 таблиці 2 Додатка 5, а також, коли сума значень граф 6–9 таблиці 2 Додатка 5 дорівнюють значенню графи 5, втрати бюджету від застосування пільги (значення графи 4 таблиці 2 Додатка 5) визначаються рівними нулю.

Розрахунок втрат бюджету від застосування пільги здійснюється кожного звітного (податкового) періоду, в якому платник здійснював операції, звільнені від оподаткування (заповнено рядок 5.1 розділу I декларації).

Розрахунок здійснюється щомісячно, без наростаючого підсумку з початку звітного року.

Лист № 5398 розміщено на вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/zakonodavstvo/podatkove-zakonodavstvo/listi-dps/78794.html>

Удосконалено контроль за дотриманням умов контрольованої операції принципу «витягнутої руки»

Інформуємо, що 06 лютого 2024 року набрав чинності наказ Міністерства фінансів України від 07 грудня 2023 року № 673 із змінами і доповненнями, внесеними наказом Міністерства фінансів України від 27 грудня 2023 року № 725 (далі – наказ № 673), яким внесено зміни до:

- форми Звіту про контрольовані операції, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 18 січня 2016 року № 8 «Про затвердження форми та Порядку складання Звіту про контрольовані операції» (далі – наказ № 8);

- форми додатку ТЦ до Податкової декларації з податку на прибуток підприємств, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 20 жовтня 2015 року № 897;

- Порядку складання Звіту про контрольовані операції, затвердженого наказом № 8.

Звіт про контрольовані операції, здійснені платниками податків протягом 2023 звітного року, має бути складений та поданий до контролюючого органу за оновленою формою та у Порядку, затвердженими наказом № 673.

Положеннями пункту 46.6 статті 46 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) передбачено, якщо в результаті зміни правил оподаткування змінюються форми податкової звітності, до визначення нових форм декларацій (розрахунків), які набирають чинності для складання звітності за податковий період, що настає за податковим періодом, у якому відбулося їхнє оприлюднення, є чинними формами декларацій (розрахунків), чинні до такого визначення.

Зважаючи на зазначене, Звіти про контрольовані операції, здійснені платниками податків протягом 2023 звітного року, подані платниками до набрання чинності наказом № 673 та розробки відповідних електронних форматів для надання Звіту про контрольовані операції за оновленою формою, вважаються дійсними.

У разі подання уточнюючого розрахунку до податкової декларації з податку на прибуток підприємств за попередній податковий (звітний) рік з метою здійснення самостійного коригування відповідно до статті 39 Кодексу або при визначенні бази оподаткування відповідно до підпункту 141.9 1.3 пункту 141.9 1 статті 141 Кодексу у разі здійснення контрольованих операцій, якщо їх умови не відповідають принципу «витягнутої руки», у строк не пізніше 01 жовтня року, наступного за звітним, штраф у розмірі трьох відсотків від суми недоплати не застосовується (пункт 50.1 статті 50 Кодексу).

Платники податку на прибуток у разі здійснення самостійного коригування ціни контрольованої операції і сум податкових зобов'язань платника податку, проведеного відповідно до підпункту 39.5.4 пункту 39.5 статті 39 розділу I Кодексу, матимуть змогу подати Додаток ТЦ до Податкової декларації з податку на

прибуток підприємств за оновленою формою (у тому числі у зв'язку з уточненням показників за податковий (звітний) 2023 рік), починаючи з 01.07.2024.

До зведеного бюджету за січень – лютий 2024 року надійшло 252,2 млрд гривень

Платники податків продовжують сумлінно підтримувати державу сплаченими податками. Завдяки їх активній громадянській позиції та патріотизму бюджет стабільно отримує такі необхідні кошти для Збройних Сил України та соціальних виплат нашим громадянам.

За оперативними даними надходження (сальдо) до зведеного бюджету у січні – лютому 2024 року по платежах, що контролюються ДПС, становлять 252,2 млрд грн. До державного бюджету надійшло 187,1 млрд грн, до місцевих бюджетів – 65,1 млрд гривень.

Надходження (сальдо) до загального фонду державного бюджету у січні – лютому 2024 року становили 172,3 млрд грн. Показники розпису Міністерства фінансів України за доходами загального фонду державного бюджету виконано на 115,6 відс. При цьому на рахунки платників відшкодовано 21,5 млрд грн ПДВ.

У розрізі податків показники розпису Міністерства фінансів України перевиконано з податку на прибуток підприємств – у 3,1 раза (+24,9 млрд грн), податку на додану вартість – на 12,4 відс. (+5,6 млрд грн), податку та збору на доходи фізичних осіб – на 2,6 відс. (+0,7 млрд грн), акцизного податку з вироблених та ввезених товарів (продукції) – на 3,7 відс. (+0,5 млрд гривень).

У розрізі основних платежів у січні – лютому 2024 року приріст порівняно з аналогічним періодом минулого року становить з податку на прибуток підприємств – у 4,3 раза (+28 млрд грн), податку на додану вартість – у 1,9 раза (+23,6 млрд грн), податку та збору на доходи фізичних осіб – 18,7 відс. (+4,5 млрд грн), акцизного податку з вироблених та ввезених товарів (продукції) – 20,3 відс. (+2,5 млрд гривень).

Надходження (сальдо) до зведеного бюджету у лютому 2024 року по платежах, що контролюються ДПС, становлять 156 млрд грн, у т. ч. до державного бюджету – 120,5 млрд грн, до місцевих бюджетів – 35,5 млрд гривень.

Надходження (сальдо) до загального фонду державного бюджету у лютому 2024 року становили 111,2 млрд грн. Перевиконання показників розпису Міністерства фінансів України за доходами загального фонду державного бюджету становить 16,6 відс., додаткові надходження до бюджету становлять 15,8 млрд грн. Платникам на рахунки відшкодовано 11,7 млрд грн ПДВ.

У повному обсязі виконано показники розпису Міністерства фінансів України з податку на прибуток – у 3,7 раза (+25,3 млрд грн), податку та збору на доходи фізичних осіб – 107 відс. (+1 млрд гривень), акцизного податку з вироблених та ввезених товарів (продукції) – 101,5 відс. (+0,1 млрд гривень).

У розрізі основних платежів у лютому 2024 року приріст порівняно з лютим 2023 року становить з податку на прибуток – у 4,7 раза (+27,3 млрд грн), податку та збору на доходи фізичних осіб – 22,1 відс. (+2,9 млрд гривень), акцизного податку з вироблених та ввезених товарів (продукції) – 16,1 відс. (+1,1 млрд гривень), рентної плати за користування надрами загальнодержавного значення – 37,1 відс. (+1 млрд гривень), податку на додану вартість – 1,9 відс. (+0,3 млрд гривень).

Місцеві бюджети у лютому 2024 року отримали 35,5 млрд гривень, що на 3 відс. (+1,0 млрд гривень) більше ніж у лютому 2023 року.

Дякуємо платникам за фінансову підтримку держави!

До уваги платників податку на прибуток підприємств!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що Законом України від 30 червня 2023 року № 3219-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо особливостей оподаткування у період дії воєнного стану» внесено зміни до Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI (далі – ПКУ), якими передбачено з 01.08.2023, зокрема, встановлення умов перехідного періоду, якими визначено порядок переходу на загальну систему оподаткування або на спрощену систему оподаткування для платників податку, які втрачають право на використання особливостей оподаткування.

З метою усунення подвійного оподаткування операцій з відвантаження (надання) товарів (робіт, послуг), які було розпочато в період сплати єдиного податку та завершено в період сплати податку на прибуток підприємств змінами до ПКУ запроваджуються окремі положення щодо врегулювання питання оподаткування податком на прибуток підприємств таких «перехідних» операцій шляхом викладення у новій редакції п. 4 прим. 1 підрозд. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ.

Положення нової редакції п. 4 прим. 1 підрозд. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ застосовуються до операцій, що будуть здійснюватись починаючи з 01 серпня 2023 року.

Так, фінансовий результат до оподаткування податкового (звітного) періоду збільшується на суму доходу, отриманого як оплата за товари (роботи, послуги), відвантажені (надані) під час перебування на спрощеній системі оподаткування, вартість яких згідно з правилами національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності визнано у складі доходу під час перебування на такій системі. Водночас фінансовий результат до оподаткування зменшується на суму собівартості таких товарів (робіт, послуг), що врахована у складі витрат згідно з правилами національних

положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності під час перебування платника на спрощеній системі оподаткування.

Фінансовий результат до оподаткування податкового (звітного) періоду зменшується на суму доходу, визнаного згідно з правилами національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, у вигляді вартості товарів (робіт, послуг), відвантажених (наданих) у такому періоді в частині суми їх попередньої (авансової) оплати, отриманої під час перебування платника на спрощеній системі оподаткування, та оподаткованого єдиним податком. Водночас фінансовий результат до оподаткування збільшується на суму собівартості таких товарів (робіт, послуг), відвантажених (наданих), що врахована у податковому (звітному) періоді у складі витрат згідно з правилами національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

Окрема увага приділена авансовим оплатам.

У разі отримання під час перебування платника на спрощеній системі оподаткування попередньої (авансової) оплати частини вартості товарів (робіт, послуг), відвантажених (наданих) надалі у звітному (податковому) періоді перебування такого платника на сплаті податку на прибуток підприємств, фінансовий результат до оподаткування збільшується на суму частини собівартості таких товарів (робіт, послуг), що врахована у такому періоді у складі витрат згідно з правилами національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, яка належить так до собівартості таких товарів (робіт, послуг), як належить сума такої попередньої (авансової) оплати до загальної вартості таких відвантажених (наданих) товарів (робіт, послуг).

Звертаємо увагу, що норми п. 4 прим. 1 підрозд. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ поширюються на всіх платників, які перебували на спрощеній системі оподаткування та повертаються на сплату податку на прибуток підприємств і в тому числі платників, що тимчасово перейшли на таку систему відповідно до п. 9 підрозд. 8 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ з 01.08.2023.

Зазначені коригування застосовуються незалежно від того, чи прийняв платник відповідно до п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 ПКУ рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці, визначені відповідно до положень розд. III ПКУ (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років та коригувань, відповідно до п.п. 140.4.8 п. 140.4 та п.п. 140.5.16 п. 140.5 ст. 140 ПКУ).

Крім того, зазначені коригування не поширюються на платників податків, які були платниками єдиного податку четвертої групи.

Приклади:

1.1 Підприємство, перебуваючи на спрощеній системі з особливостями оподаткування, відвантажило покупцю товари на суму 200000 грн. та отримало часткову оплату за них у розмірі 40 відс. або 80000 гривень. Решту частини оплати вартості товарів (120000 грн.) було отримано вже після повернення на сплату податку на прибуток підприємств. Собівартість (витрати на придбання) товарів складає 130000 гривень. Як правильно відобразити цю операцію в податковому обліку з податку на прибуток підприємств?

Підприємство, у звітному періоді з податку на прибуток підприємств, у якому відбулось отримання решти частини оплати вартості товарів, збільшує фінансовий результат до оподаткування на суму такої частини або на 120000 грн. та одночасно зменшує фінансовий результат на частину собівартості (витрат на придбання) таких товарів, яка визначена пропорційно частині їх оплати (60 відс.), тобто на 78000 грн. (130000 × 60 відсотків).

1.2 Товариство, перебуваючи на спрощеній системі з особливостями оподаткування, отримало від покупця попередню оплату за товари у розмірі 30000 грн. або 30 відс. від їх договірної вартості (100000 грн.) та сплатило з цього доходу єдиний податок. Собівартість (витрати на виготовлення) таких товарів складає 60000 гривень. Які податкові наслідки при переході на сплату податку на прибуток, якщо відвантаження цих товарів відбулося після повернення на сплату податку на прибуток підприємств?

Товариство, у звітному періоді з податку на прибуток підприємств на який припадає відвантаження товарів покупцю, зменшує фінансовий результат до оподаткування на суму авансу 30000 гривень. Одночасно, фінансовий результат до оподаткування цього періоду підлягає збільшенню на суму 18000 грн. (60000 × 30 відс.) тобто на частину (30 відс.) собівартості (витрат на виготовлення) таких товарів, що врахована в такому періоді у складі витрат згідно з правилами бухгалтерського обліку (пропорційно сумі авансу у загальній договірній вартості товарів).

Відповідні роз'яснення наведені в Інформаційному листі № 4/2023 «Повернення» на довоєнну систему оподаткування: особливості переходу», розміщеному на вебпорталі ДПС у рубриці «Інформаційні матеріали» та у рубриці «Інформаційні листи» розділу «ВАЖЛИВА ІНФОРМАЦІЯ».

Заяву про включення до реєстру волонтерів фізична особа має можливість подати в електронному вигляді

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що для включення до **Реєстру волонтерів антитерористичної операції та/або здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації, подається заява. Заява про включення/внесення змін до Реєстру волонтерів антитерористичної операції та/або здійснення заходів**

із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації (заява), може бути подана в електронній формі через Електронний кабінет.

Скористатись зазначеним сервісом зможуть особи, які ідентифіковані за особистим ключем, виданим будь-яким кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг.

Для заповнення та подання заяви після ідентифікації та входу до приватної частини ЕК необхідно перейти у режим ЕК «Для громадян» підрежим «Заява до Реєстру волонтерів/Створити» або пройти за маршрутом «Додатково / Введення звітності / Створити» та обрати форму з кодом f1308302.

Після заповнення заяви здійснити перевірку, зберегти, підписати і відправити.

Для подання заяви в електронній формі через Електронний кабінет перейдіть за посиланням <https://cabinet.tax.gov.ua/login>

Електронна форма заяви (f1308302) для розробників програмного забезпечення розміщена за посиланням https://tax.gov.ua/data/material/000/006/58768/Forms_servis_fiz.htm

Порядок та строки розгляду контролюючим органом реєстраційних заяв, поданих в електронній формі, є такими самими, як і для реєстраційних заяв, поданих у паперовій формі.

До уваги суб'єктів господарювання – платників єдиного податку четвертої групи, які зобов'язані задекларувати МПЗ за 2022 рік!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що розрахунок загального мінімального податкового зобов'язання (МПЗ) за 2022 рік подається у складі податкової декларації платника єдиного податку четвертої групи на 2023 рік та є її невід'ємною частиною.

Нагадуємо, що сільськогосподарські товаровиробники для переходу на спрощену систему оподаткування або щорічного підтвердження статусу платника єдиного податку подають не пізніше 20 лютого поточного року:

- загальну податкову декларацію з податку на поточний рік щодо всієї площі земельних ділянок, з яких справляється податок (сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ, багаторічних насаджень), та/або земель водного фонду внутрішніх водойм (озер, ставків та водосховищ), - контролюючому органу за своїм місцезнаходженням (місцем перебування на податковому обліку);

- звітну податкову декларацію з податку на поточний рік окремо щодо кожної земельної ділянки – контролюючому органу за місцем розташування такої земельної ділянки (юридичні особи);

- розрахунок частки сільськогосподарського товаровиробництва (юридичні особи) – контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

- відомості (довідку) про наявність земельних ділянок – контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок.

Водночас, починаючи з 2023 року передбачено подання додатку з розрахунком загального мінімального податкового зобов'язання у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

З урахуванням прийнятих норм, внесено зміни до форми податкової декларації платника єдиного податку четвертої групи, та виокремлено окремий додаток – Розрахунок загального мінімального податкового зобов'язання за податковий (звітний) рік, з детальними рекомендаціями щодо заповнення якого можливо ознайомитися у відео за посиланням

Що таке контрольна стрічка ПРРО та які вимоги щодо її створення?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що згідно з п. 1.2 розділу I Вимог щодо створення контрольної стрічки в електронній формі у реєстраторах розрахункових операцій, програмних реєстраторах розрахункових операцій та модемів для передачі даних, затверджених наказом Міністерства фінансів України від 08.10.2012 № 1057 із змінами і доповненнями (далі – Вимоги № 1057), контрольна стрічка програмного реєстратора розрахункових операцій (далі – ПРРО) – електронні копії розрахункових документів, а також електронні копії фіскальних звітних чеків, які сформовані послідовно із додаванням у кожен наступний розрахунковий документ або фіскальний звітний чек гешу (створеного із застосуванням геш-функції) попереднього розрахункового документу або фіскального звітного чека, та зберігаються в електронній формі таким ПРРО під час його роботи на період відсутності зв'язку між ПРРО та фіскальним сервером контролюючого органу (в режимі офлайн) до моменту передачі розрахункових документів або фіскальних звітних чеків до фіскального сервера контролюючого органу.

Разом з тим, п. 2.4 розділу II Вимог № 1057 встановлено, що ПРРО має забезпечувати:

- створення та зберігання контрольної стрічки на ПРРО у разі здійснення розрахункових операцій у режимі офлайн до передачі електронних розрахункових документів, електронних фіскальних звітних чеків до фіскального сервера. Така передача завершується отриманням від контролюючого органу підтвердження про доставку таких документів;

- під час роботи в режимі офлайн присвоєння кожному створеному електронному розрахунковому документу та фіскальному звітному чеку фіскального номера з діапазону фіскальних номерів, сформованого фіскальним сервером контролюючого органу, у порядку, встановленому ст. 5 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями.

Визначення бази нарахування єдиного внеску за себе для ФОП на загальній системі оподаткування

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п. 4 частини першої ст. 4 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464), платниками єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) є фізичні особи – підприємці, в тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування (крім електронних резидентів (е-резидентів)).

Законом України від 13 травня 2020 року № 592-IX «Про внесення змін до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» щодо усунення дискримінації за колом платників» (далі – Закон № 592), який набрав чинності 01.01.2021, внесено зміни до Закону № 2464, зокрема, п. 2 частини першої ст. 7 Закону № 2464 викладений в новій редакції.

Так, згідно з п. 2 частини першої ст. 7 Закону № 2464 (в редакції Закону № 592) для платників, зазначених, зокрема, у п. 4 (крім фізичних осіб – підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування (крім електронних резидентів (е-резидентів)) частини першої ст. 4 Закону № 2464, єдиний внесок нараховується на суму доходу (прибутку), отриманого від їх діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску за місяць, у якому отримано дохід (прибуток).

У разі якщо таким платником не отримано дохід (прибуток) у звітному періоді або окремому місяці звітного періоду, такий платник має право самостійно визначити базу нарахування, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої Законом № 2464. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску.

У разі здійснення реалізації продукції власного виробництва та розрахунків у касі підприємства за допомогою Е-карток чи інших платіжних засобів з використанням терміналу чи потрібно застосовувати РРО/ПРРО?

Пунктом 1 статті 9 Закону України від 06.07.1995 № 265/95 - ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами і доповненнями (далі – Закон № 265) визначено, що реєстратори розрахункових операцій та/або програмні реєстратори розрахункових операцій (далі – РРО/ПРРО) та розрахункові книжки не застосовуються при здійсненні торгівлі продукцією власного виробництва (крім технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, лікарських засобів, виробів медичного призначення, ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння) підприємствами, установами і організаціями усіх форм власності, крім підприємств торгівлі та громадського харчування, у разі проведення розрахунків у касах цих підприємств, установ і організацій з оформленням прибуткових і видаткових касових ордерів та видачею відповідних квитанцій, підписаних уповноваженою особою відповідного суб'єкта господарювання.

Обов'язок застосування РРО або ПРРО залежить не від форми розрахунків, а виникає виключно за наявності обставин, що супроводжують господарські операції суб'єкта господарювання, які чітко визначені законодавством, у тому числі, нормами його прямої дії, які встановлюють винятки із загальних правил.

Законодавство України ототожнює готівкові розрахунки з розрахунками, здійсненими за допомогою POS-терміналів, що проводяться суб'єктами господарювання всіх форм власності у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг.

Застосування РРО або ПРРО залежить не від форми розрахунків, а від способу їх здійснення.

Тобто операції, здійснені з використанням платіжного терміналу (POS-терміналу) у безготівковій формі, потребують застосування РРО або ПРРО у встановленому цим Законом порядку.

З урахуванням викладеного повідомляємо, що приймання оплати за продукцію власного виробництва з використанням платіжного терміналу (POS-терміналу) або за реквізитами електронних платіжних засобів потребує обов'язкового застосування РРО або ПРРО.

З моменту підписання трудового договору найманий працівник має трудові права і соціальні гарантії

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує про необхідність оформлення суб'єктами господарювання трудових відносин із найманими працівниками.

З моменту підписання трудового договору найманий працівник – це працівник, який має трудові права й соціальні гарантії, а саме:

- гідні та безпечні умови праці;
- нормований робочий час;
- оплачувані та неоплачувані відпустки;
- регулярна виплата зарплати не нижче мінімальної;
- можливість навчатися та підвищувати кваліфікацію;
- захист від незаконного звільнення;
- страхові виплати в разі непрацездатності;
- пільги для неповнолітніх;
- додаткові соціальні гарантії для жінок та працівників з дітьми;
- захист прав, тощо.

Порядок оформлення трудових відносин з найманими працівниками є однаковим для всіх роботодавців. Він включає три основні кроки:

- укладення трудового договору;
- оформлення наказу про прийняття на роботу;
- повідомлення Державної податкової служби.

Своєчасне оформлення трудових відносин – це запорука фінансової стабільності бізнесу. До того ж, фінансові ризики і наслідки використання незадекларованої праці значно перевищують витрати, які виникають у разі оформлення трудових відносин із працівниками відповідно до законодавства.